

Diplomová práce „Historické filmy Andreje Tarkovského jako zrcadlo své doby“ pojednává o významu prvních dvou celovečerních filmů Andreje Tarkovského: Ivanovo dětství a Andrej Rublev. Tarkovskij byl jedním z nejvýraznějších režisérů uměleckých filmů nejen v SSSR, ale i v celosvětovém kontextu. V jeho filmech, které se vyznačují subjektivitou pohledu autora na dějinné události Ruska a SSSR, se kromě autorova pohledu na látku zrcadlí i doba jejich vzniku. Ačkoliv Tarkovskij točil své filmy především s myšlenkou na sovětského diváka, byly jeho filmy pro domácí publikum velmi obtížně dostupné. Během svého života v SSSR získal slávu pololegálního režiséra, ačkoliv mnohokrát proklamoval, že se cítí být sovětským režisérem a že nemá nejmenší úmysl dotýkat se svou tvorbou politických témat. Přesto byly jeho filmy takřka zakázány. Tarkovského pohled na dějiny Ruska a SSSR se zásadně rozcházel s oficiální ideologií. Jeho cílem bylo navázat na přerušenu kulturní tradici a obnovit duchovní spojení s vlastní minulostí. Ve svých filmech se soustředil na vnitřní svět jednotlivců. Ve světě získala jeho filmová tvorba desítky ocenění a cen z nejrůznějších festivalů, leč doma ani jedinou. Jeho nejvýznamnější film s historickou tematikou Andrej Rublev se dostal na plátna sovětských kin až pět let poté, co byl dokončen a až tři roky po jeho uvedení na festivalu v Cannes. Analýzou a srovnáním nejčastějších reakcí na filmu se autor pokouší vystihnout ideologizované pohledy na vlastní minulost sovětských komunistů i jejich oponentů z řad patriotů Velikého Ruska.